Iordanus <de Quedlinburgo>: Sermones Dan de sanctis
[Straßburg: Heinrich Knoblochtzer], [nicht nach 1479] Seite 336

stibulo orti uel in secretiori et ītimo loco aī
diuina ymagine insigniti. Et si quis diligē
ter consideret intimum anime rationalis
videtur locus multū congruus isti supnatu
rali diuinio ꝓpter duo. Primo quia extrinse
cum possunt dici potentie organice affixe
que fundantur in corpore quantuꝫ ad opa
tiones naturales sensibiles et aīales. Inti
mum autem possunt dici potentie abstra=
cte in quibus relucet ymago anime ratio=
nalis quantum ad deiformem claritatem
Et quia anima rationalis solum est capax
diuine suauitatis ex eo quod est ymago
dei ut patꝫ p Aug9 in libro de trini. Ideo
necessario oportet quod istud diuiuꝫ spiri
tuale compleatur in intimo anime ratio=
nalis. ¶ Secundo hoc idē patet ex natu=
rali proprietate essentie diuine cui ꝓprium
est quod sit in intimo cuiuslibet rei. Quod
patet ex hoc quod per illapsum suum essen
tialem et per eius presentiam virtualem
quelibet res conseruatur in esse. Et si eius
influentia ad momentum suspenderetur a
rebus omnia in nihilū deciderent. vt dicit
Augu. Qō ideo oportet ꝙ essentia diuina
sit in intimo anime ratōnalis. Et quia de
us est auctor et causa h9 diuinij. Ideo ne=
cessarium ē ꝙ illud cōuiuiū ī intimo anime
celebretur. ¶ Propter quod dicit beatus
augustin9 in libro ↄfes. Tu interior intimo
meo intus eras/et ego foris te querebam
Ex quo verbo siquis diligenter aduertet/
nobis relucet ṫplex informatō graciosa
Prima est ꝙ quilibet homo rōnalis dꝫ al=
ta consideratōne aduertere ꝙ̄tū mēs sua
a deo elonget² et recedat qn̄ ab ītimo cor
dis sui exiens per ista exteriora spargitur
et rotatur. Nā si deus manet in intimo a=
nime vt visum est/certū est ꝙ ꝙ̄to quis m̄
te circa exteriora spargit²/tanto amplius a
deo elongatur Et quia de9 est vita anime
sꝫm Aug. Iō certum est ꝙ mors anime ex=
inde incurritur/quod quis mente inutiliter
circa exteriora euagatur. ¶ Secunda est.
Cum em̄ deus summe appetat quiescere in
corde humano. secunduꝫ illud Delicie mee
et cetera. Et cor nr̄m velit totaliter ven=
dicare. Iuxta illud ꝓuer. Fili prebe cor tuū
mihi ⁊c̄. Iō quilibet homo diligenter ad
uertat quantā reuerentiā quisqꝫ deo exhi
beat qn̄ ip̄m eijcit a corde amoroso in quo
delectabiliter requiescit/et mente sua cir=
ca exteriora et sensibilia euagat² et consi=
deret quātum et modicum locū deo in cor
de suo reliquit postꝙ̄ quelibet res sensibil
circa quam mens vagabunda spargitur su=
am partem de corde hominis asportauit/

Et quia diuina immensitas se in tam san=
cto loco non patitur coartari. Ideo sequi=
tur diuina presentia a corde suo sparso et
vagabundo totaliter effugari. ¶ Tercia ē
quia hinc relucet qualiter homo se in diui
na presentia iugiter valeat conseruare.
Quod sic patet. Cum enim deus obtineat ī
timum cordis et anime rationalis vt visuꝫ
est. Constat ꝙ ille qui iugiter intimo se sui
cordis continuit indirupte sibip̄i diuinaꝫ p̄
senciam conseruat. et per consequens men
tis sue domicilio pro digno loco preparat.
vt in eo illud sp̄uale conuiuium celebretur
E ¶ Propter tercium est scienduꝫ que sint
ille mentes que cōgrue sunt istius spiritua
lis conuiuij aperit iob cum dicit. Quem do
cebit sapientiam/et quē intelligere faciet
auditum. s. interiorem quo mens deuota ⁊
abstracta et furtiue per aurē cordis perci=
pit susurria eius vt scribitur iob quarto. Et
respondet ꝙ predicta illis solis concedun
tur qui sunt ablactati a lacte carnalis de=
lectatōnis et auulsi ab vberibus munda=
ne consolatōnis. quasi diceret. Illi soli ad
illud spirituale conuiuiū admittuntur qui
omnem carnalem delectatōnem et omnē
transitoriam consolatōnem voluntarie ꝓ
ter deum abijciunt. Et in huius figura ab
raham fecit conuiuium postꝙ̄ ysaac filium
suum ablactauerat. Abraham qui et pater
multarum gentium significat ip̄m deum/ q̄
magnum conuiuiū tunc constituit postq̄m
mentem ratōnalem sibi per gratiam per=
fecte conformatōnem et assilatam tanq̄m
proprium filium ab omnibus mundi dele=
ctationibus abstraxit. et eam sibi perfe=
cta vnione copulauit. Et quia ista perfe=
ctio non conceditur nisi mentibus in subli=
mitate perfectōis constitutis et diuino lu
mine deifice illustratis. Ideo sponsa in can
ticis assimilatur illud conuiuium in meri=
die celebrari dicens. Canticorum. Indica
michi vbi pascas/vbi cubes in meridie. id
est in sublimi et alta veritatis contempla
tione et suauissima deitatis perfruitione/
F ¶ Vbi considerandum ꝙ hora meridia=
na aperte isti conuiuio spirituali conscribi
tur ratione triplici. Primo quia illa hora ē
vmbra breuior. que quidem vmbra nichil
aliud est ꝙ̄ affectio et inclinatio rationa=
lis appetitus ad ista sensibilia. Talis au=
tem inclinatio secundum beatum Augusti
num. Vmbra dicitur/quia puritatem et
claritatem imaginis obnubilat ⁊ obfuscat
Hec vmbra autem tantum debet esse ab=
breuiata in appetitu rōnalis aīma vt mēs
rationalis nichil pl9 appetat ꝙ̄ stricte sue

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0335
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt